

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 57 PŽ-5230/2021-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ružice Omazić, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjaviteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom SAXUM d.o.o. za građenje, proizvodnju, trgovinu i usluge u stečaju, Put od Cavtata 41, Cavtat, OIB 44100867545, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja Maroja Stjepovića iz Zagreba, Preradovićeva ulica 25, OIB 57640555089, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-42/2019-102 od 6. listopada 2021. i rješenja poslovni broj St-42/2019-103 od 6. listopada 2021., u sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2021.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba stečajnog upravitelja Maroja Stjepovića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-42/2019-102 od 6. listopada 2021. u točki II. izreke.

II. Odbija se žalba stečajnog upravitelja Maroja Stjepovića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-42/2019-103 od 6. listopada 2021.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-42/2019-102 od 6. listopada 2021. određena je konačna nagrada za rad stečajnom upravitelju Maroju Stjepoviću u iznosu od 10.000,00 kn bruto (točka I. izreke), odbijen je njegov zahtjev za određivanjem nagrade u preostalom iznosu od 620.000,00 kn bruto (točka II. izreke) i određena je isplata nagrade nakon pravomoćnosti toga rješenja i rješenja o zaključenju stečajnog postupka.

2. U obrazloženju rješenja sud, u bitnome, navodi da stečajni upravitelj Maroje Stjepović obavlja poslove stečajnog upravitelja od 27. lipnja 2017. pri čemu su u ovom stečajnom postupku te poslove prije njega obavljala još dva stečajna upravitelja Perica Mitrović i Ante Gabilica. U navedenom razdoblju stečajni upravitelj je redovito dostavljao tromjesečna izvješća, sadržajno identična, u kojim je izvještavao o stadiju i radnjama u predmetu Općinskog suda u Dubrovniku poslovni

broj Ovr-446/2013 u kojem postupku je, u konačnici, i prodana nekretnina, jedina imovina stečajnog dužnika. Sud je prilikom ocjene obujma i složenosti poslova stečajnog upravitelja imao u vidu da on nije ni ispitivao prijavljene tražbine niti poduzeo potrebne radnje radi uzimanja u posjed cjelokupne imovine stečajnog dužnika, jer je te radnje obavio stečajni upravitelj Perica Mitrović kao i činjenicu da je dio poslova obavio i stečajni upravitelj Ante Gabilica. Naime, stečajni upravitelj Maroje Stjepović u predmetnom razdoblju gotovo da nije imao posla pri čemu valja uzeti u obzir obzirom da je jedina imovina koja ulazi u stečajnu masu prodana u ovršnom postupku, oslobođenjem razlučnog vjerovnika od polaganja kupovnine, pa sukladno odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev. 895/2020 od 8. rujna 2020. razlučni vjerovnik nije obavezan platiti troškove stečajnog postupka prema čl. 254. SZ. Međutim, stečajnom upravitelju ipak pripada pravo na nagradu za njegov rad primjenom kriterija obujma i složenosti poslova. S obzirom na to da iz dostavljenih izvješća proizlazi da je stečajni upravitelj Maroje Stjepović redovito dostavljao tromjesečna izvješća iz kojih proizlazi da je pratio stanje ovršnog predmeta i poduzeo radnje predaje izvješća poreza i godišnjih financijskih izvješća te požurnice u ovršnom postupku, sud je primjenom čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) i čl. 5. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba) obračunao nagradu u iznosu od 10.000,00 kn.

3. Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-42/2019-103 od 6. listopada 2021. odbačen je prijedlog stečajnog upravitelja Maroja Stjepovića za određivanje troškova iz čl. 254. Stečajnog zakona.

4. U obrazloženju rješenja sud navodi da je stečajni upravitelj Maroje Stjepović podnio prijedlog za određivanje troškova prema čl. 254. SZ-a navodeći da je imovina u vlasništvu stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo pravomoćnim rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku poslovni broj Ovr-446/2013 dosuđena razlučnom vjerovniku koji je oslobođen plaćanja kupovnine. U tom ovršnom postupku prijedlog stečajnog dužnika kojim predlaže da ovršni sud pozove razlučnog vjerovnika kao kupca platiti kupovninu u iznosu 760.409,01 kn na ime troškova prema čl. 254. SZ-a je pravomoćno odbijen. S obzirom na to da je o istom zahtjevu iste osobe već pravomoćno odlučeno u ovršnom postupku sud je primjenom čl. 288. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14) koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju čl. 10. SZ-a odbacio.

5. Protiv oba rješenja žalbe je podnio stečajni upravitelj Maroje Stjepović. U odnosu na rješenje kojim je odbijen njegov zahtjev za određivanjem nagrade u iznosu od 620.000,00 kn navodi da je sud pogrešno utvrdio da stečajna masa nije unovčena samo zbog toga što je razlučni vjernik oslobođen plaćanja kupovnine. Zbog navedenog sud je pogrešno propustio primijeniti odredbu čl. 5. Uredbe kojom je propisano da se visina nagrada određuje upravo prema vrijednosti stečajne mase (čl. 5. Uredbe). U odnosu na rješenje kojim je odbačen zahtjev za određivanje troškova iz čl. 254. SZ-a navodi da općinski sud u ovršnom postupku nije utvrđivao, a niti je ovlašten utvrđivati troškove unovčenja iz čl. 254 SZ-a već je to isključiva nadležnost stečajnog suda. Nadalje, sud je pogrešno primijenio odredbu čl. 98. SZ/13 jer se

odredba čl. 441. SZ-a odnosi na stečajne postupke koji su u na dan 1. rujna 2015. bili u tijeku, a ne na ovršne postupke pred općinskim sudovima.

6. Ispitavši pobijana rješenja na temelju odredbe čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) i čl. 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud je ocijenio da su oba rješenja pravilna i zakonita.

7. U postupanju prvostupanjskog suda nema bitnih povreda odredaba postupka na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti.

8. Sukladno odredbi čl. 94. SZ-a stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova (st. 1.). Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (st. 2.). Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja (st. 3.).

9. Sukladno odredbi čl. 5. Uredbe 2015. sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Odredbom članka 15. Uredbe 2015. određeno je da svi iznosi koji se primjenjuju u Uredbi bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada.

Pobijano rješenje sadrži sve odlučne razloge na temelju kojih je moguće provjeriti opravdanost određene nagrade stečajnog upravitelja, jer se visina nagrade ne utvrđuje samo prema vrijednosti unovčene imovine dužnika, kako to pogrešno navodi žalitelj, već je ona samo jedan od kriterija.

10. Odredbom čl. 5. Uredbe propisano je da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Dakle, vrijednost unovčene stečajne mase je samo jedan od kriterija za određivanje nagrade.

11. Pogrešno je pravo shvaćanje prvostupanjskog suda da u ovom stečajnom postupku „uopće nije bilo unovčene stečajne mase jer jedina imovina koja ulazi u stečajnu masu prodavana i prodana u ovršnom postupku, da u stečajnu masu po osnovi prodaje jedine imovine nije pristiglo novčanih sredstava zbog toga što je prodaja izvršena oslobođenjem razlučnog vjerovnika od polaganja kupovnine“ Samo zbog toga što je razlučni vjerovnik oslobođen plaćanja kupovnine ne može se zaključiti da „uopće nije bilo unovčene stečajne mase“. Naime, stečajna masa prema odredbi čl. 134 SZ-a obuhvaća cjelokupnu imovinu dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka,

slijedom čega nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika koja je prodana u okviru stečajnog postupka u svakom slučaju je unovčena stečajne mase.

12. Međutim i pored činjenice da je stečajna masa unovčena, kriterij vrijednosti unovčene stečajne mase ne može, sam za sebe, biti jedini kriterij prilikom utvrđivanja određivanja nagrade stečajnom upravitelju već valja uzeti u obzir postojanja ostalih uvjeta za određivanje nagrade stečajnom upravitelju, što je prvostupanjski sud i učinio.

13. U tom smislu prvostupanjski sud je imao u vidu izraženo pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u rješenju poslovni broj Rev 895/20-2 od 8. rujna 2020. prema kojem „u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku“.

14. Naime, prvostupanjski sud je pravilnom ocjenom obima i složenosti poslova stečajnog upravitelja, koji je u ovom stečajnom postupku gotovo zanemariv, jer su jedini poslovi koje je on obavio radi unovčenja stečajne mase, pisanje sadržajno identičnih požurnica ovršnom sudu, što, pored činjenice da on uopće nije ispitivao tražbine (čl. 5. Uredbe) pravilno utvrdio da je primjereni iznos nagrade 10.000,00 kn, dok je zahtijevani iznos od 620.000,00 kn neosnovan.

15. S obzirom na to da je visina određene nagrade donesena pravilnom primjenom odredbe čl. 94. SZ-a i čl. 5. Uredbe te su u rješenju navedeni jasni i valjani razlozi na okolnost odlučnih činjenica žalbeni navodi nisu osnovani.

16. Zato je žalba odbijena i pobijano rješenje potvrđeno primjenom čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a kao u točki I. izreke ove odluke.

17. U odnosu na rješenje kojim je odbačen zahtjev radi određivanja troškova prema čl. 247. SZ-a neosnovan je žalbeni navod kojim žalitelj ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava odredaba Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 88/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ/13). Naime, prema čl. 247. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) nekretnina na kojoj postoji različito pravo prodaje se u stečajnom postupku, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini. Sukladno čl. 441. st. 1. SZ-a stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja, dok se prema stavku 2. toga članka, između ostalih, i odredbe čl. 235. do 248. SZ-a primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu Stečajnog zakona, dakle prije 1. rujna 2015. Predmetna ovrha je pokrenuta pred Općinskim sudom u Dubrovniku u 2013. godini, dakle, prije stupanja na snagu SZ/15 i prije otvaranja stečajnog postupka

posljedično čemu se prema čl. 98. st. 5. SZ/13 te postupke ovrhe nastavlja provoditi ovršni sud i to prema pravilima ovršnog postupka.

18. Iz spisa proizlazi da u ovršnom postupku stečajni dužnik u ulozi ovršenika nije osporio visinu namirenja razlučnog vjerovnika ili njegov red u odnosu na tražbinu ovršenika po osnovi troškova stečajnog postupka po čl. 254. SZ-a te je ovršnom sudu postavio zahtjev za naknadom troškova prema čl. 254. SZ-a, koji zahtjev je ovršni sud pravomoćno odbio. Stoga je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe čl. 288. st. 2. ZPP-a odbacio njegov istovjetni zahtjev podnesen u ovom postupku jer je o njemu pravomoćno odlučeno.

19. Zato je žalba odbijena i pobijano rješenje potvrđeno primjenom čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 17. prosinca 2021.

Predsjednica vijeća
Ružica Omazić

Broj zapisa: **eb303-c350f**

Kontrolni broj: **0ade1-95d32-eec4d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RUŽICA OMAZIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.